

[Justitsministeren.]

dels fra enkeltpersoner, som mener, at de er registreret i politiets efterretningstjeneste. Jeg vil gerne om disse henvendelser sige — og jeg ved, at udvalgets medlemmer lægger vægt på, at offentligheden bliver bekendt dermed — at de alle bliver gjort til genstand for behandling i udvalget, der får alle oplysninger, som måtte foreligge om de pågældende, og at udvalget på grundlag heraf tager stilling til henvendelserne. Det kan altså ikke være rigtigt, at de er retsløse, for det, der er meningen med udvalget, er, at dette udvalg, som består af personer, som nyder kvalificeret tillid og respekt, undersøger tingene, og så må man gå ud fra som givet, at de ikke vil finde sig i, at der sker misbrug af de gældende regler. Efter sagens natur kan oplysning om resultatet af henvendelserne ikke gives, og besvarelserne til de pågældende meddeles derfor intet herom. Lad mig i øvrigt føje til, at ingenlunde alle, der har rettet henvendelse til udvalget i den tro, at de var registreret, har vist sig at være det.

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde den 20. januar, at det er min opfattelse, at udvalget såvel ved at rådgive mig om retninglinjerne for registrering som i særdeleshed ved sin stillingtagen til enkeltsager om videregivelse af oplysninger allerede har øvet og i fremtiden vil øve en nyttig indsats i overensstemmelse med de mål, regeringen med folketingets tilslutning satte sig ved udvalgets nedsættelse.

Det ærede medlem kom med det tillægs spørgsmål, hvordan det kan gå til, at det almindelige politi har kendskab til efterretningstjenestens materiale. Jeg ved ikke, hvad det ærede medlem sigter til, men jeg kan bestemt sige, at det ikke er rigtigt, at det almindelige politi har kendskab til efterretningstjenestens materiale i almindelighed. Det kan tænkes, at enkelte politifolk har gjort tjeneste i efterretningstjenesten og derfra har oplysninger, men de har ikke adgang til politiets efterretningstjenestens materiale og til de såkaldte kartoteker i højere grad end andre styrelser.

Skræppenborg-Nielsen: Ja, det var jo en temmelig lang forklaring på mit spørgsmål, som den højtærede justitsminister gav her. Det er vanskeligt i farten at tage stilling

til alt, hvad der blev sagt, når man ikke kender materialet i forvejen. Når ministeren fremhæver, at det er ham, der er ansvarlig, er det fuldkommen rigtigt. Det gik betænkningen også ud på at den højtærede minister skulle være — naturligvis.

Når dernæst den højtærede justitsminister siger, at han vil holde tinget underrettet, vil jeg gerne stille det spørgsmål: er det så kun meningen, at den højtærede justitsminister vil holde tinget underrettet, hver gang der bliver stillet et spørgsmål her i folketinget om de hemmelige kartoteker, eller er det noget, den højtærede minister vil gøre på egen foranledning bare en gang imellem?

Så blev der fra den højtærede justitsministers side talt om, at dette udvalg ved selvsyn i forskellige politikredse skulle se en del af det materiale, der foreligger. Jeg kunne da godt tænke mig, at dette udvalg kom på besøg i den by, jeg er fra. Jeg tror nok, at udvalget ville korse sig lidt, hvis de kartoteker, der i hvert fald var der for et stykke tid siden, stadig væk findes og udvalget så, hvad man fra dette politis side har kunnet tillade sig at gøre over for borgere, der aldrig har forbrudt sig mod nogen lov. Det er bare et råd til den højtærede justitsminister: kom til Middelfart og se de kartoteker, de har dér!

Så vil jeg gerne sige, at der tales så meget om garanti mod misbrug. Jeg tror absolut ikke, der er nogen som helst garanti for, at misbrug ikke kan finde sted, heller ikke fordi vi har det udvalg. Her må vi igen tage i betragtning, at det er justitsministeren, der er ansvarlig, og hvis den højtærede justitsminister ikke i en given sag vil rette sig efter udvalgets bestemmelser, er det den højtærede justitsminister, der selv tager afgørelsen i den pågældende sag.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Det ærede medlem spurgte mig, om jeg selv ville tage initiativet til at give det høje ting oplysninger om dette kontroludvalgs virksomhed. Det vil afhænge af, om der findes anledning dertil. Hvis der kommer noget frem under tilsynsudvalgets arbejde, som gør det naturligt at orientere tinget, så vil jeg gøre det. Ellers er der rig anledning for de ærede medlemmer til at stille